

▲ Erdősi Viktória

Bemutatkozik a kecskeméti SM-centrum

Mit csinál a nővér fél hattól fél hatig?

A Kecskeméti Repülőkórházban 1990 óta folyik sclerosis multiplexben (SM-ben) szenvedő betegek kezelése-gondozása. Azóta, amióta a neurológiai szakvizsgát akkoriban megszerző és a sclerosis multiplexes betegeket szívügyének tekintő Mátyás Klotild a Neurológiai Osztályra került. Munkájában azonnal partnerre talált a kórházban 1978 óta dolgozó Szőke Gézáné, Julika személyében, aki általános ápolónőből vált elismert elektrofiziológiai szakasszisztenssé. Az országban működő 28 SM-centrum közül elsőként őket kértem meg, beszéljenek mindennapjaikról, a betegekkel való kapcsolatukról.

▲ – Julika, te mikor talákoztál először SM-es betegekkel?

Sz. J.: – Miután SM-gyanú esetén szinte minden esetben végeznek elektrofiziológiai, ún. kiváltottválasz-vizsgálatokat, ezek kapcsán az első találkozás máris megtörténik. Amikor Mátyás Klotild főorvosnővel átkerült az SM-gondozás ebbe a kórházba, már szakasszisztens voltam, s kettőnkből összeállt a gondozói „csapat”.

– Hogyan jött létre a Repülőkórházban az SM-gondozás? – kérdezzük Mátyás főorvosnőt:

M. K.: – A Megyei Kórházban kezdtem a pályát, és 1988-ban tettem neurológiai szakvizsgát. 1990-ben kerültem át ide, aminek azért is örültem, mert itt lehetőség volt arra, hogy pszichiátriával is foglalkozzam. Még az előző munkahelyemen 1988-ban kezdtem meg az SM-szakrendelés megszervezését. A gondozási gyakorlat megmutatta, hogy a betegek lelki és életvezetési támogatása legalább olyan fontos, mint a szűkebb szakmai értelemben vett kezelés. A lelki támogatást olyan fontosnak találtam (egyébként is érdekel a szakterület), hogy 1993-ben pszichiátriából is szakvizsgáztam, to-

vábbá részt vettem módszerspecifikus pszichoterápiás képzésben is.

– Ez azt jelenti, hogy pszichoterápiás kezelést/ellátást is tudsz nyújtani a betegeknek?

M. K.: – Nem, ehhez külön pszichoterapeuta szakvizsga szükséges. Nincs hivatalos pszichológusunk, de én a gondozást pszichoterápiás attitűddel végzem. Jól működő betegklubunk speciális pszichoterápiás foglalkozásokat szervez, melyeket – ha találunk rá szponzort – kis létszámú, zárt csoportokban végzünk. Múlt évben pl. két alkalommal 5-5 foglalkozással, természetesen szakember vezetésével. Az ideji csoport tematikája a betegséggel való megküzdési stratégiák, az ún. coping mechanizmusok fejlesztése. Arról van szó, hogyan lehet a beteggel elfogadtatni helyzetét, hogyan lehet megtanítani arra, hogy állapotát mintegy integrálja, beilleszse mindennapi életébe.

– Mióta működik az általad vezetett megyei SM-centrum?

M. K.: – 1990-től, idekerülésem óta, de előző munkahelyemen, a Megyei Kórházban már 1988-tól elkezdtem a szervezést. Centrumként 1996-ban,

Dr. Mátyás Klotild